

ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงเชิงจริยธรรม วัฒนธรรมองค์การ องค์การแห่งการเรียนรู้ และประสิทธิผลโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครสวรรค์ : การวิเคราะห์เส้นทาง

Ethical Transformational Leadership, Organizational Culture, Learning Organization and School Effectiveness Affiliated with The Primary Educational Service Area Office in Nakhonsawan Province: Path Analysis

ชูศักดิ์ เพชรกระจั่ง¹
Chusak Phetkrajang¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาระดับความสัมพันธ์ระหว่าง ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงเชิงจริยธรรม วัฒนธรรมองค์การ องค์การแห่งการเรียนรู้และประสิทธิผลโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครสวรรค์ 2) เพื่อศึกษาระดับอิทธิพลโดยรวมของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงเชิงจริยธรรมและวัฒนธรรมองค์การที่ส่งผลต่องค์การแห่งการเรียนรู้และ 3) เพื่อศึกษาระดับอิทธิพลโดยรวมของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงเชิงจริยธรรม วัฒนธรรมองค์การและองค์การแห่งการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครสวรรค์ กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ข้าราชการครู รวมทั้งผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการ รวมทั้งสิ้นจำนวน 1,050 คน จากโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 210 โรงเรียน โดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 6 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์แบบพิ耶รลัน ค่าอิทธิพลรวม ค่าอิทธิทางตรงและทางอ้อม โดยการวิเคราะห์เส้นทางและวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคุณแบบบิชั้นตอน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงเชิงจริยธรรม วัฒนธรรมองค์การ องค์การแห่งการเรียนรู้และประสิทธิผลโรงเรียนมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกคู่ 2) ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงเชิงจริยธรรมมีอิทธิพลโดยรวมเชิงบวกในระดับต่ำต้ององค์การแห่งการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($TE=0.204, p<.01$) และวัฒนธรรมองค์การมีอิทธิพลโดยรวมเชิงบวกในระดับสูงมากต้ององค์การแห่งการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($TE=0.769, p<.01$) โดยปัจจัยภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงเชิงจริยธรรมและปัจจัยวัฒนธรรมองค์การสามารถร่วมกันอธิบายองค์การแห่งการเรียนรู้ได้ในระดับสูงมากถึงร้อยละ 91.30 ($R^2 = 0.913$) และ 3) ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง

¹ นักศึกษาปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการพัฒนาองค์การ มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา

¹ Doctoral Candidate, Degree of Doctor of Philosophy Program in Administration of Organization Development, Chaopraya University.

เชิงจริยธรรมมีอิทธิพลโดยรวมเชิงบวกในระดับต่ำต่อประสิทธิผลโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($TE=0.268, p<.01$) วัฒนธรรมองค์การมีอิทธิพลโดยรวมเชิงบวกในระดับสูงต่อประสิทธิผลโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($TE=0.675, p<.01$) องค์การแห่งเรียนรู้อิทธิพลโดยรวมเชิงบวกในระดับสูงต่อประสิทธิผลโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($TE=0.557, p<.01$) โดยปัจจัยภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงเชิงจริยธรรม วัฒนธรรมองค์การและองค์การแห่งการเรียนรู้สามารถร่วมกันอธิบายประสิทธิผลโรงเรียนได้ในระดับสูงมากถึงร้อยละ 85.10 ($R^2 = 0.851$)

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงเชิงจริยธรรม วัฒนธรรมองค์การ องค์การแห่งการเรียนรู้ประสิทธิผลโรงเรียน

Abstract

The objectives of this study are: 1) to study the levels of the relationship among ethical transformational leadership, organizational culture, learning organization and school effectiveness affiliated with the primary educational service area office in Nakhonsawan province 2) to study the levels of the total influence of ethical transformational leadership and organizational culture affecting organizational culture, 3) to study the levels of the total influence of ethical transformational leadership, organizational culture and learning organization affecting school effectiveness affiliated with the primary educational service area office in Nakhonsawan province. The respondents are 1,050 teachers including directors and vice directors from 210 schools affiliated with the primary educational service area office in Nakhonsawan province from cluster random sampling. Units of analysis are schools. The statistics are means, standard deviations, Pearson's correlation coefficients (r), path analysis and stepwise multiple regression analysis.

The research results have indicated that; 1) The correlation among ethical transformational leadership, organizational culture, learning organization and school effectiveness have been statistically significant at .01. 2) Ethical transformational leadership has had statistically significant positive total effect at a low level on learning organization. ($TE=0.204, p<.01$) Organizational culture has had statistically significant positive total effect at a very high level on learning organization. ($TE=0.769, p<.01$) Ethical transformational leadership and organizational culture can explain learning organization at a very high level. (91.30% or $R^2 = 0.913$) 3) Ethical transformational leadership has had statistically significant positive total effect at a low level on school effectiveness. ($TE=0.268, p<.01$) Organizational culture has had statistically significant positive total effect at a high level on school effectiveness. ($TE=0.675, p<.01$) Learning organization has had statistically significant positive total effect at a high level on school effectiveness. ($TE=0.557, p<.01$) Ethical transformational leadership, organizational culture and learning organization can explain school effectiveness at a very high level. (85.10% or $R^2 = 0.851$)

Keywords: Ethical Transformational Leadership, Organizational Culture, Learning Organization, School Effectiveness

บทนำ

จุดมุ่งหมายของทุกองค์การที่สำคัญที่สุดคือ การทำให้ องค์การมีประสิทธิผล ดังนั้นแนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผล องค์การจึงเป็นที่สนใจอย่างมากในสภาวะการแข่งขันอย่าง รุนแรงเพื่อให้องค์การอยู่รอดในโลกปัจจุบันในทุกองค์การ (Cameron, 2005) เป็นผลให้องค์การต่างๆ ต้องปฏิรูป ตนเองเพื่อความอยู่รอดกันอย่างเต็มที่ องค์การที่เฉลี่ยว Chanlat และสามารถเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วท่านั้นที่จะอยู่รอดและ กล้ายเป็นองค์การผู้นำระดับโลก กล่าวคือเพื่อความอยู่รอด แล้ว องค์การทั้งหลายในศตวรรษนี้จะต้องเรียนรู้และปรับตัว เข้ากับความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ให้รวดเร็วเช่น Marquardt, (2002) ดังนั้นองค์การต่างๆ จึงต้องพยายามปรับตัว เพื่อให้ องค์การดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล บรรลุตามจุดมุ่งหมาย เป้าหมายขององค์การ ดังนั้นผู้บริหาร และบุคลากรในองค์การ จะต้องปรับเปลี่ยนวิธีคิดและวิธี ปฏิบัติอยู่เสมอ โดยใช้แนวคิด และทฤษฎีต่างๆ เช่น การ บริหารจัดการ การบริหารจัดการทรัพยากร่มนุษย์ และ แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมองค์การ อย่างเช่น แรง จูงใจในการทำงาน ความพึงพอใจในงาน ภาวะผู้นำ ภาวะ ผู้นำการเปลี่ยนแปลง ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม วัฒนธรรม องค์การ หรือแม้แต่การสร้างองค์การให้เป็นองค์การแห่ง การเรียนรู้ แนวคิดต่างๆ เหล่านี้ถูกนำมาใช้ในองค์การเพื่อ ให้องค์การเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด (Robbins & Coulter, 2012) รวมทั้งองค์การที่เป็นของหน่วยงาน ราชการ เช่น โรงเรียน เป็นต้น

ในการประเมินประสิทธิผลโรงเรียนในปัจจุบันนั้น มีการประเมินกันหลายระดับ หลายขั้นตอน ทั้งการประเมิน ภายในโรงเรียน เช่น การประเมินตนเอง และหน่วยงาน ภายนอกประเมิน เช่น ประเมินด้วยหน่วยงานต้นสังกัด การประเมินโดยสำนักงานรองรับมาตรฐานและประเมิน คุณภาพการศึกษา (องค์กรมหาชน) สมศ. เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีผลการประเมินต่างๆ อีกที่แสดงถึงประสิทธิผลของ โรงเรียน อย่างผลการสอบโอลิมปิก ผลการสอบ PISA เป็นต้น ซึ่งผลสอบเหล่านี้สะท้อนถึงผลลัพธ์ของการจัดการศึกษา โดยเฉพาะอย่างผลที่เกิดกับตัวผู้เรียน อย่างเช่นผลการสอบ การสอบโอลิมปิก (O-NET) ในแต่ละปีการศึกษาที่ผ่านมา ซึ่ง แสดงให้เห็นว่าอย่างในระดับต่ำกว่าเกณฑ์เกือบทุกกลุ่ม สาระ ซึ่งหมายถึงประสิทธิผลของโรงเรียน ส่วนหนึ่งโดย เฉพาะด้านผลผลิตหรือด้านคุณภาพของผู้เรียนยังไม่มี

ประสิทธิผลเท่าที่ควร (สัมพันธ์ พันธุ์พุกษ์, 2558)

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องพบว่า แนวคิด เกี่ยวกับวัฒนธรรมองค์การ (Organizational culture) ภาวะ ผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Transformational Leadership) ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม (Ethical Leadership) และการ เป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization) มี ความสัมพันธ์และอิทธิพลต่อประสิทธิผลองค์การ เช่น งาน วิจัยของ Cummings & Worley (2005) พบว่า วัฒนธรรม องค์การส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลขององค์การทั้งทาง ตรงและทางอ้อม ผลคล้องกับ Kotter & Heskett (1992) พบว่า วัฒนธรรมองค์การมีอิทธิพลทางบวกอย่างมีนัยสำคัญ ต่อประสิทธิผลองค์การในด้านการเงินของบริษัท และในงาน วิจัยของพงษ์เทพ จันทสุวรรณ เอกรัตน์ ดวงปัญญา ชาญณรงค์ เศวตาภรณ์ และอนงนาภิ ภูมิภักดี (2555: 1, 15-18) ยังพบว่าแนวคิดองค์การแห่งการเรียนรู้และแนวคิด วัฒนธรรมองค์การพร้อมทั้งแนวคิดประสิทธิผลของ องค์การมีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยังและพบว่าแนวคิดวัฒนธรรมองค์การมีอิทธิพลทางตรง ต่อแนวคิดประสิทธิผลองค์การ

จากการทบทวนวรรณกรรมดังกล่าวข้างต้น สามารถอนุมานได้ว่าปัจจัยด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง เชิงจริยธรรม วัฒนธรรมองค์การ องค์การแห่งการเรียนรู้ และประสิทธิผลโรงเรียนมีความสัมพันธ์กัน ทำให้ผู้วิจัยจึง เกิดความสนใจที่จะศึกษา ปัจจัยดังกล่าวในบริบทของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัด นครสวรรค์ว่ามีลักษณะความสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อกัน หรือไม่ อย่างไร ซึ่งอาจได้ข้อค้นพบที่สามารถนำไปปรับปรุง ประสิทธิผลโรงเรียนได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อศึกษาระดับความสัมพันธ์ระหว่าง ภาวะผู้นำ การเปลี่ยนแปลงเชิงจริยธรรม วัฒนธรรมองค์การ องค์การ แห่งการเรียนรู้และประสิทธิผลโรงเรียนสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครสวรรค์
- เพื่อศึกษาระดับอิทธิพลโดยรวมของภาวะผู้นำ การเปลี่ยนแปลงเชิงจริยธรรมและวัฒนธรรมองค์การที่ส่ง ผลต่อองค์การแห่งการเรียนรู้
- เพื่อศึกษาระดับอิทธิพลโดยรวมของภาวะผู้นำ การเปลี่ยนแปลงเชิงจริยธรรม วัฒนธรรมองค์การและ

องค์การแห่งการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครสวรรค์

การบทวนวรรณกรรม

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยประยุกต์แนวคิดการวัดประสิทธิผลโรงเรียนจากแนวคิดประสิทธิผลองค์การของ Quinn & Rohrbaugh (1983) เป็นแนวคิดหลัก โดยตัวแบบการแข่งขันค่านิยมเป็นตัวแบบเชิงบูรณาการประกอบไปด้วย 4 องค์ประกอบ คือ 1) ตัวแบบกระบวนการภายนอกใน 2) ตัวแบบระบบเปิด 3) ตัวแบบมนุษยสัมพันธ์ และ 4) ตัวแบบเป้าหมายเชิงเหตุผล

แนวคิดภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงเชิงจริยธรรม ผู้วิจัยได้ประยุกต์ตามแนวคิดภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ตามแนวคิดของ Bass & Avolio (1995) จำนวน 5 องค์ประกอบ คือ 1) ด้านอิทธิพลเชิงอุดมคติหรือด้านบารมีเชิงคุณลักษณะ 2) ด้านอิทธิพลเชิงพฤติกรรมหรือด้านบารมีเชิงพฤติกรรม 3) ด้านการจูงใจเพื่อสร้างแรงดลใจ 4) ด้านการกระตุ้นทางปัญญาและ 5) ด้านการคำนึงถึงปัจเจกบุคคล และแนวคิดภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม ตามแนวคิดของ Brown, Treviño & Harrison (2005) จำนวน 1 องค์ประกอบ คือ ด้านภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม แนวคิดวัฒนธรรมองค์การ ผู้วิจัยได้ประยุกต์ตามแนวคิดของ Denison (1990) จำนวน 4 องค์ประกอบ คือ วัฒนธรรมส่วนร่วม วัฒนธรรมเอกสาร วัฒนธรรมการปรับตัวและวัฒนธรรมพันธกิจ

แนวคิดองค์การแห่งการเรียนรู้ผู้วิจัยได้ประยุกต์ตามแนวคิดของ Watkins & Marsick (1993, 2003) จำนวน 7 องค์ประกอบ คือ 1) การสร้างโอกาสในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง 2) การส่งเสริมการໄต่ถามและสนทนากา 3) การกระตุ้นให้เกิดการร่วมแรงร่วมใจและการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม 4) การสร้างระบบเพื่อเก็บและแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ 5) การให้อำนาจบุคคลตามวิสัยทัศน์ 6) การเชื่อมโยงองค์การเข้ากับสิ่งแวดล้อมและ 7) การเสริมสร้างภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์เพื่อการเรียนรู้

จากการบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า ในงานวิจัยของ สมจินตนา คุ้มภัย (2553: 3-4) พบร่วม วัฒนธรรมองค์การมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลขององค์การที่เป็นรัฐวิสาหกิจทางการเงินในประเทศไทย และในงานวิจัยของ พงษ์เทพ จันทสุวรรณ (2554: 4) พบร่วม แนวคิดวัฒนธรรม

องค์การมีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิผลองค์การอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนแนวคิดเกี่ยวกับภาวะผู้นำและภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง มีงานวิจัยหลายเรื่องที่ศึกษาความสัมพันธ์และอิทธิพลของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การ เช่น ทิพวรรณ ปุณณิท (2551) พบร่วมภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนภาคอีสาน จักรา วรีฤทธิ์ (2553) พบร่วมภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารโรงเรียนกับประสิทธิผลของโรงเรียนมีความสัมพันธ์กันทางบวกที่ระดับสูงซึ่งสอดคล้องกับ พรเทพ แซชั่ม (2554)

ส่วนแนวคิดเกี่ยวกับองค์การแห่งการเรียนรู้ มีงานวิจัยหลายเรื่องที่ศึกษาความสัมพันธ์และอิทธิพลขององค์การแห่งการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การ เช่น งานวิจัยของลือชัย จันทร์ปี (2546) สมคิด สร้อยน้ำ (2547) และ ศศกร ไชยคำหาญ (2550) ที่พบร่วมวัฒนธรรมองค์การและองค์การแห่งการเรียนรู้มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลขององค์การและ ปิติพงษ์ วรรณรี (2551) ยังพบร่วมองค์การแห่งการเรียนรู้ในโรงเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลโรงเรียน

จากการบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวข้างต้น ผู้ศึกษาจึงนำเสนอกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพ 1

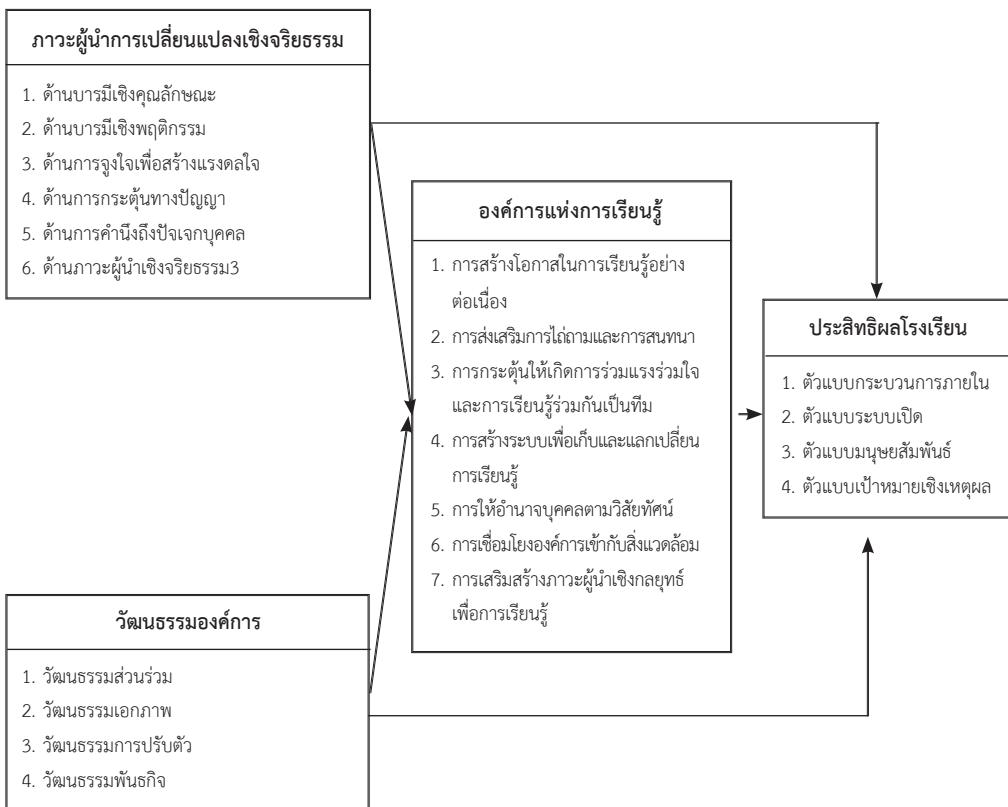
สมมติฐานการวิจัย

1. สมมติฐานข้อที่ 1 คือ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงเชิงจริยธรรม วัฒนธรรมองค์การ องค์การแห่งการเรียนรู้และประสิทธิผลโรงเรียนมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. สมมติฐานข้อที่ 2 คือ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงเชิงจริยธรรมและวัฒนธรรมองค์การมีอิทธิพลโดยรวมต่อองค์การแห่งการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. สมมติฐานข้อที่ 3 คือ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงเชิงจริยธรรม วัฒนธรรมองค์การและองค์การแห่งการเรียนรู้มีอิทธิพลโดยรวมต่อประสิทธิผลโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครสวรรค์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร ได้แก่ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครสวรรค์ ในปีการศึกษา 2558 จำนวน 526 โรงเรียน จำนวนข้าราชการครู 6,711 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครสวรรค์ ในปีการศึกษา 2558 จากการคำนวณระดับความเชื่อมั่นที่ระดับร้อยละ 95 และช่วงความเชื่อมั่นที่ระดับร้อยละ 5 พบร่วมจำนวนตัวอย่างที่เหมาะสมเท่ากับ 222 ตัวอย่าง โดยใช้วิธีสุ่มแบบกลุ่มตามสัดส่วนของอำเภอ กำหนดขนาดตัวอย่างของแต่ละอำเภอโดยใช้สัดส่วนอำเภอและส่วนอย่างจ่ายโดยจับสลากรายชื่อโรงเรียนตามสัดส่วนของอำเภอ ได้จำนวนโรงเรียน 222 แห่ง

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ตัวแปรอิสระ

จำนวน 2 ตัวแปร คือ ปัจจัยด้านภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม และปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์การ ตัวแปรส่งผ่าน จำนวน 1 ตัวแปร คือ ปัจจัยองค์การแห่งการเรียนรู้และตัวแปรตามจำนวน 1 ตัวแปร คือ ประสิทธิผลโรงเรียน

4. ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลวิจัย ระหว่างเดือน พฤษภาคม 2558 – สิงหาคม 2558

5. ขอบเขตพื้นที่ได้แก่ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 526 โรงเรียน

วิธีการวิจัย

ใช้แนวทางการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้โรงเรียนเป็นหน่วยวิเคราะห์ และระดับการวิเคราะห์เป็นระดับองค์การโดยใช้ค่าเฉลี่ยรายกลุ่ม มีวิธีการวิจัยดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบ

สอบถามแบบประมาณค่า 6 ระดับ ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเองเป็นบางส่วนและปรับปรุงจากแบบสอบถามอื่นๆ เป็นบางส่วน ดังนี้ แบบสอบถามที่เกี่ยวกับแนวคิดองค์การแห่งการเรียนรู้ปรับปรุงจากแบบสอบถามของ Marsick & Watkins (1997) แบบสอบถามที่เกี่ยวกับแนวคิดภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมปรับปรุงจากแบบสอบถามของ Brown, Treviño & Harrison (2005) และแบบสอบถามที่เกี่ยวกับแนวคิดภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง วัฒนธรรมองค์การและประสิทธิผลองค์การปรับปรุงจากแบบสอบถามที่พัฒนาโดย พงษ์เทพ จันทสุวรรณ (2554) หาคุณภาพของเครื่องมือ ด้วยการหาความตรงเชิงเนื้อหาให้ไว้กับการคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน พบว่าค่า IOC ของแต่ละข้อ อยู่ระหว่าง 0.6-1.00 และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามพบว่า ค่าอัลฟ่า (α) ของแต่ละด้านของแต่ละตัวแปร อยู่ระหว่าง 0.832-0.976

2. การดำเนินการเก็บข้อมูล โดยแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 222 โรงเรียน โรงเรียนละ 5 ชุด ผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียนและครูผู้สอนจำนวน 3 คน รวมทั้งสิ้น 5 คน ได้แบบสอบถามกลับคืนมาที่สมบูรณ์ทั้งหมด 1,050 ชุด จาก 210 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 95.66

3. แนวทางวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคุณแบบมีขั้นตอนและการวิเคราะห์เส้นทางเพื่อศึกษาเส้นทางความสัมพันธ์ ระดับอิทธิพลและอำนาจในการพยากรณ์ของปัจจัยด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงเชิงจริยธรรม วัฒนธรรมองค์การ องค์การแห่งการเรียนรู้และประสิทธิผลโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาในจังหวัดนครสวรรค์ โดยแบ่งกลุ่มก่อนที่ดังต่อไปนี้

เกณฑ์ที่ใช้ในการแปลผลค่าความสัมพันธ์และค่าอิทธิพล (Leech, Barrett & Morgan, 2005: 56) $R=0.70+$ หมายความว่ามีความสัมพันธ์ อิทธิพลหรือสหสัมพันธ์สูงมาก $R=0.51-0.69$ หมายความว่ามีความสัมพันธ์ อิทธิพลหรือ

สหสัมพันธ์ $R=0.36-0.50$ หมายความว่ามีความสัมพันธ์อิทธิพลหรือสหสัมพันธ์ปานกลาง $R=0.10-0.35$ หมายความว่ามีความสัมพันธ์ อิทธิพลหรือสหสัมพันธ์ต่ำหรือน้อย ค่าอำนาจในการอธิบายและทำนาย แปลผลดังนี้ $R^2=0.49+$ หมายความว่ามีอำนาจในการอธิบายและทำนายสูงมาก $R^2=0.26-0.48$ หมายความว่ามีอำนาจในการอธิบายและทำนายสูง $R^2=0.13-0.25$ หมายความว่ามีอำนาจในการอธิบายและทำนายปานกลาง $R^2=0.01-0.12$ หมายความว่ามีอำนาจในการอธิบายและทำนายต่ำหรือน้อย

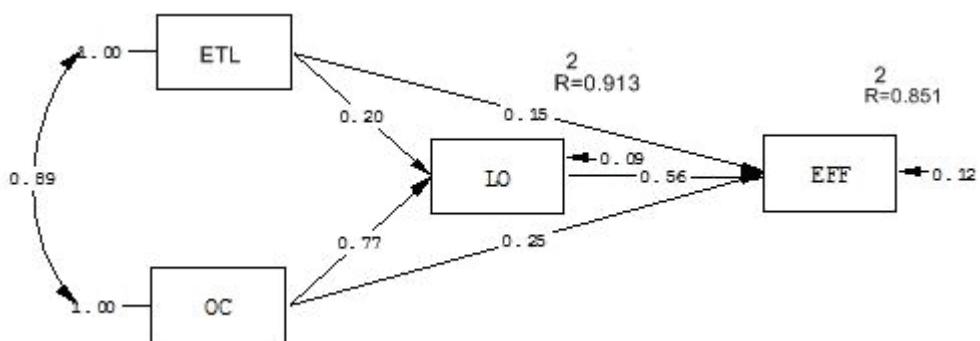
ผลการวิจัย

สรุปได้ว่า 1) ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงเชิงจริยธรรม วัฒนธรรมองค์การ องค์การแห่งการเรียนรู้และประสิทธิผล โรงเรียนมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงเชิงจริยธรรมมีอิทธิพลโดยรวมเชิงบวกในระดับต่ำต่อองค์การแห่งการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($TE=0.204, p<.01$) และ วัฒนธรรมองค์การมีอิทธิพลโดยรวมเชิงบวกในระดับสูงมากต่อองค์การแห่งการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($TE=0.769, p<.01$) โดยปัจจัยภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง เชิงจริยธรรมและปัจจัยวัฒนธรรมองค์การสามารถร่วมกันอธิบายองค์การแห่งการเรียนรู้ได้ในระดับสูงมากถึงร้อยละ 91.30 ($R^2 = 0.913$) และ 3) ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง เชิงจริยธรรมมีอิทธิพลโดยรวมเชิงบวกในระดับต่ำต่อประสิทธิผลโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($TE=0.268, p<.01$) วัฒนธรรมองค์การมีอิทธิพลโดยรวมเชิงบวกในระดับสูงต่อประสิทธิผลโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($TE=0.675, p<.01$) องค์การแห่งการเรียนรู้มีอิทธิพลโดยรวมเชิงบวกในระดับสูงต่อประสิทธิผลโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($TE=0.557, p<.01$) โดยปัจจัยภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงเชิงจริยธรรม วัฒนธรรมองค์การและองค์การแห่งการเรียนรู้สามารถร่วมกันอธิบายประสิทธิผลโรงเรียนได้ในระดับสูงมากถึงร้อยละ 85.10 ($R^2 = 0.851$)

ตาราง 1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของแต่ละองค์ประกอบของตัวแปรภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงเชิงจริยธรรม วัฒนธรรม องค์การ องค์การแห่งการเรียนรู้และประสิทธิผลโรงเรียน

ส่วนประกอบ	EFF	ETL	OC	LO	ACL	BCL	IML	ISL	ICL	EL	IC	CC	AC	MC	CL	ID	TL	CS	EM	CE	PL	IN	OS	HR	RG	
EFF	1																									
ETL	.872**	1																								
OC	.915**	.895**	1																							
LO	.929**	.892**	.951**	1																						
ACL	.817**	.948**	.822**	.827**	1																					
BCL	.829**	.967**	.845**	.846**	.939**	1																				
IML	.836**	.975**	.869**	.865**	.911**	.943**	1																			
ISL	.816**	.962**	.865**	.855**	.877**	.912**	.947**	1																		
ICL	.819**	.952**	.867**	.849**	.859**	.883**	.915**	.923**	1																	
EL	.876**	.921**	.854**	.866**	.845**	.855**	.867**	.845**	.865**	1																
IC	.866**	.879**	.964**	.905**	.812**	.827**	.847**	.854**	.875**	.818**	1															
CC	.882**	.865**	.975**	.925**	.780**	.806**	.845**	.850**	.845**	.824**	.934**	1														
AC	.879**	.857**	.961**	.922**	.796**	.810**	.837**	.832**	.811**	.819**	.884**	.927**	1													
MC	.903**	.853**	.960**	.920**	.785**	.818**	.826**	.804**	.815**	.835**	.902**	.904**	.901**	1												
CL	.867**	.834**	.926**	.951**	.779**	.792**	.804**	.794**	.805**	.800**	.893**	.896**	.881**	.905**	1											
ID	.881**	.845**	.916**	.954**	.788**	.804**	.814**	.808**	.809**	.812**	.877**	.894**	.878**	.887**	.912**	1										
TL	.891**	.846**	.904**	.961**	.793**	.798**	.816**	.804**	.806**	.827**	.860**	.886**	.878**	.867**	.893**	.925**	1									
CS	.878**	.829**	.901**	.945**	.770**	.794**	.811**	.798**	.782**	.792**	.851**	.876**	.897**	.853**	.892**	.874**	.901**	1								
EM	.891**	.840**	.904**	.951**	.770**	.791**	.823**	.821**	.799**	.806**	.856**	.882**	.880**	.873**	.872**	.883**	.903**	.904**	1							
CE	.890**	.864**	.895**	.956**	.794**	.824**	.833**	.825**	.825**	.849**	.860**	.867**	.863**	.864**	.900**	.896**	.890**	.868**	.897**	1						
PL	.881**	.873**	.880**	.931**	.801**	.822**	.850**	.835**	.821**	.873**	.822**	.846**	.856**	.871**	.853**	.852**	.874**	.840**	.866**	.908**	1					
IN	.956**	.820**	.873**	.893**	.766**	.781**	.785**	.778**	.769**	.818**	.813**	.849**	.845**	.865**	.828**	.839**	.860**	.838**	.865**	.855**	.850**	1				
OS	.958**	.814**	.858**	.876**	.741**	.767**	.782**	.765**	.773**	.832**	.810**	.840**	.824**	.838**	.804**	.819**	.849**	.845**	.839**	.842**	.823**	.924**	1			
HR	.969**	.872**	.896**	.908**	.825**	.830**	.837**	.815**	.814**	.872**	.858**	.859**	.866**	.876**	.844**	.881**	.874**	.841**	.867**	.873**	.856**	.892**	.897**	1		
RG	.937**	.826**	.871**	.876**	.791**	.792**	.791**	.761**	.772**	.824**	.836**	.823**	.827**	.875**	.841**	.830**	.822**	.831**	.836**	.831**	.828**	.840**	.833**	.914**	1	
M	5.112	5.131	5.103	5.069	5.152	5.152	5.138	5.073	5.117	5.176	5.137	5.044	5.092	5.143	5.077	5.086	5.037	5.044	5.051	5.092	5.103	5.049	5.044	5.132	5.226	
SD	0.423	0.447	0.405	0.424	0.459	0.482	0.461	0.472	0.482	0.456	0.434	0.410	0.420	0.417	0.450	0.443	0.449	0.451	0.447	0.452	0.434	0.421	0.474	0.458	0.422	

หมายเหตุ: * $p < .05$, ** $p < .01$

ภาพ 2 ระดับความสัมพันธ์และอิทธิพลระหว่างตัวแปรภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงเชิงจริยธรรม วัฒนธรรมองค์การ องค์การแห่งการเรียนรู้และประสิทธิผลโรงเรียน

ตาราง 2 ค่าอิทธิพลรวม (TE) ค่าอิทธิพลทางตรง (DE) และค่าอิทธิพลทางอ้อม (IE)

ตัวแปรภูมิทำนาย	ตัวแปรทำนาย								
	ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง			วัฒนธรรมองค์การ			องค์การ		
	เชิงจิริยธรรม (ETL)			(OC)			แห่งการเรียนรู้ (LO)		
	TE	DE	IE	TE	DE	IE	TE	DE	IE
องค์การแห่งการเรียนรู้	0.204**	0.204**		0.769**	0.769**				0.913
ประสิทธิผลโรงเรียน	0.268**	0.154**	0.114**	0.675**	0.247**	0.429**	0.557**	0.557**	0.851

หมายเหตุ: * $p<.05$, ** $p<.01$

สรุปได้ว่า 1) ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงเชิงจิริยธรรม วัฒนธรรมองค์การ องค์การแห่งการเรียนรู้และประสิทธิผลโรงเรียนมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงเชิงจิริยธรรมมีอิทธิพลโดยรวมเชิงบวกในระดับต่ำต่อองค์การแห่งการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($TE=0.204$, $p<.01$) และ วัฒนธรรมองค์การมีอิทธิพลโดยรวมเชิงบวกในระดับสูงมากต่อองค์การแห่งการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($TE=0.769$, $p<.01$) โดยปัจจัยภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง เชิงจิริยธรรมและปัจจัยวัฒนธรรมองค์การสามารถร่วมกันอธิบายองค์การแห่งการเรียนรู้ได้ในระดับสูงมากถึงร้อยละ 91.30 ($R^2 = 0.913$) และ 3) ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง เชิงจิริยธรรมมีอิทธิพลโดยรวมเชิงบวกในระดับต่ำต่อประสิทธิผลโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($TE=0.268$, $p<.01$) วัฒนธรรมองค์การมีอิทธิพลโดยรวมเชิงบวกในระดับสูงต่อประสิทธิผลโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($TE=0.675$, $p<.01$) องค์การแห่งการเรียนรู้มีอิทธิพลโดยรวมเชิงบวกในระดับสูงต่อประสิทธิผลโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($TE=0.557$, $p<.01$) โดยปัจจัยภาวะผู้นำ การเปลี่ยนแปลงเชิงจิริยธรรม วัฒนธรรมองค์การและองค์การแห่งการเรียนรู้สามารถร่วมกันอธิบายประสิทธิผลโรงเรียนได้ในระดับสูงมากถึงร้อยละ 85.10 ($R^2 = 0.851$)

อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่าผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ทุกข้อ ผู้วิจัยมีประเด็นในการอภิปรายผลดังนี้

ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงเชิงจิริยธรรมมีความสัมพันธ์เชิงบวกระดับสูงมากกับปัจจัยวัฒนธรรมองค์การ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็น เพราะ การที่ผู้นำหรือผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประเมินศึกษาในจังหวัดนครสวรรค์ มีภาวะความเป็นผู้นำสูงทั้งทางด้านการเปลี่ยนแปลงและทางด้านจิริยธรรมนั้น หมายความว่า พฤติกรรมของผู้นำ อิทธิพลของผู้นำ บารมีของผู้นำมีอำนาจต่อการซักจุ่ง ซักนำพฤติกรรมของผู้ตาม ซึ่งหมายถึงครูและบุคลากรภายในโรงเรียนให้ปฏิบัติตาม ระเบียบ กฎเกณฑ์ ตามแนวทาง ตามจุดมุ่งหมาย ตามวิสัยทัศน์ พันธกิจและเป้าหมายที่ร่วมกันตั้งไว้ ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้ เป็นสิ่งที่ทั้งผู้นำและผู้ตามกำหนดกฎเกณฑ์ร่วมกันและยอมรับและตกลงร่วมกันว่าจะปฏิบัติตาม ซึ่งหมายถึงแนวปฏิบัติหรือวัฒนธรรมของโรงเรียนนั้นเอง ดังนั้นจึงพบว่า ทั้งภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ภาวะผู้นำเชิงจิริยธรรมมีความสัมพันธ์กับวัฒนธรรมองค์การ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พงษ์เทพ จันทสุวรรณ (2554)

ในประเด็นของอิทธิพลของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง เชิงจิริยธรรมที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน สามารถอธิบายในทำนองเดียวกันได้ว่า การที่ผู้นำหรือผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประเมินศึกษาในจังหวัดนครสวรรค์ มีภาวะความเป็นผู้นำสูงทั้งทางด้านการเปลี่ยนแปลงและทางด้านจิริยธรรมนั้นหมายความว่า พฤติกรรมของผู้นำ อิทธิพลของผู้นำ บารมีของผู้นำมีอำนาจต่อการซักจุ่ง ซักนำพฤติกรรมของผู้ตาม ซึ่งหมายถึงครูและบุคลากรภายในโรงเรียนให้ปฏิบัติตาม ระเบียบ กฎเกณฑ์ ตามแนวทาง ตามจุดมุ่งหมาย ตามวิสัยทัศน์ พันธกิจและเป้าหมายที่

รวมกันตั้งไว้ ดังนั้นผู้ตามชื่งหมายถึงครูและบุคลากรภายในโรงเรียนจึงมีความมุ่งมั่น ตั้งใจปฏิบัติงานอย่างเต็มกำลัง ความรู้ ความสามารถ ยึดเป้าหมายขององค์การเป็นหลัก ปฏิบัติงานด้วยความเต็มใจ เอาใจใส่และทุ่มเททั้งกำลังแรง การแรงใจ ถึงแม้ว่าพันธกิจและเป้าหมายที่ตั้งไว้จะสูงมาก ก็ตาม ดังนั้นจึงส่งผลต่อการปฏิบัติงาน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Bass & Avolio (1995) ที่กล่าวไว้ว่า ผู้นำที่มีบารมีเชิงพฤติกรรมจะมีอิทธิพล ต่อผู้ตาม ทำให้ผู้ตามอย่างกระทำตาม เพราะผู้นำมีความน่าเชื่อถือและน่าเคารพ ตลอดจนมีพุทธิกรรมที่แสดงให้เห็นถึงการมีคุณธรรมและจริยธรรมในตัวผู้นำ ด้วยเหตุนี้จึงส่งผลให้ผลการปฏิบัติงานของครูและโรงเรียนบรรลุตามจุดมุ่งหมาย นั้นคือเกิดประสิทธิภาพนั้นเอง ซึ่งสอดคล้องกับพรเทพ แซ่ชัย (2554) พงษ์เทพ จันทสุวรรณ (2554) และพงษ์เทพ จันทสุวรรณ และคณะ (2555: 15-18)

ในประเด็นของอิทธิพลของวัฒนธรรมองค์การที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน สามารถอธิบายได้ว่า โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครสวรรค์ มีวัฒนธรรมร่วมกันที่เข้มแข็ง บุคลากรทางการศึกษาภายนอกโรงเรียน ร่วมแรงร่วมใจกันทำงาน ตามวิสัยทัศน์ร่วม มีการทำงานเป็นทีม โรงเรียนมีการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ และทักษะวิธีคิดเพื่อพัฒนาภูมิปัญญาและศักยภาพของทีมงานในโรงเรียน เช่น มีการกำหนดนโยบายร่วมกัน มีเป้าหมายร่วมกัน มีการสร้างความรู้สึกการเป็นเจ้าขององค์การร่วมกัน ครูและบุคลากรทุกคนเป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียน มีความหลากหลายทางความคิดและวิชาการ มีการยอมรับฟังความเห็นซึ่งกันและกัน มีการสร้างวัฒนธรรมที่เข้มแข็งในการทำงานร่วมกัน มีการได้รับผลประโยชน์และเสียผลประโยชน์ร่วมกัน มีการเรียนรู้ร่วมกัน และมีการร่วมกันคิดร่วมทำอย่างเป็นระบบโดยมีวิธีคิดและวิธีการที่สามารถเปลี่ยนแปลงระบบได้อย่างมีประสิทธิผล อาจกล่าวได้ว่า โรงเรียนมีภูมิประเทศเป็นแนวปฐบัติและแนวทางในการปฏิบัติงานที่เด่นชัดบุคลากรภายนอกโรงเรียนยอมรับและยึดถือปฏิบัติเป็นแนวเดียวกัน ทำให้การปฏิบัติงานเป็นไปด้วยดี ส่งผลให้เกิดประสิทธิผลต่อโรงเรียน นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยที่สอดคล้องกับข้อค้นพบในครั้งนี้ ซึ่งมีงานวิจัยหลายเรื่องที่พ布ว่า แนวคิดวัฒนธรรมองค์การ องค์การแห่งการเรียนรู้ และประสิทธิผลองค์การ มีความสัมพันธ์กัน เช่น งานวิจัยของ พงษ์เทพ

จันทสุวรรณและคณะ (2555) พบวาระณธรรมองค์การมีอิทธิพลทางตรงต่อประสิทธิผลของหน่วยงานในสถานีตำรวจนครบาล อีกทั้งในงานวิชาชีพ ลือชัย จันทร์เป (2546) ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยวัฒธรรมองค์การมีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ ของโรงเรียนacula ศึกษาหลักในประเทศไทย

ในประเดิมของอิทธิพลของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงเชิงจิริธรรมและวัฒนธรรมองค์กรส่งผลองค์การแห่งการเรียนรู้สามารถอธิบายในทำนองเดียวกันได้ว่า ปัจจัยของทั้งสามตัวแปรคือ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง เชิงจิริธรรม วัฒนธรรมองค์กรและการและองค์การแห่งการเรียนรู้ซึ่งเห็นได้ว่ามีความสัมพันธ์ซึ้งกันและกัน ดังนั้นองค์ประกอบของแต่ละตัวแปรต่างมีอิทธิพลต่อกัน อาจสามารถอธิบายได้ว่า การที่ผู้นำโรงเรียนมีภาวะความเป็นผู้นำสำเร็จนั้น หมายความว่า พฤติกรรมของผู้นำ อิทธิพลของผู้นำ บางมีของผู้นำมีอำนาจต่อการซักจุ่ง ซักนำพุติกรรมของผู้ตามซึ่งหมายถึงครูและบุคลากรภายในโรงเรียนให้ปฏิบัติตามระเบียบ กฎเกณฑ์ ตามแนวทาง ตามจุดมุ่งหมาย ตามวิสัยทัศน์ พันธกิจและเป้าหมายที่ร่วมกันตั้งไว้ อีกทั้งครูและบุคลากรทางการศึกษาภายในโรงเรียนมีแรงจูงใจในการทำงาน ร่วมแรงร่วมใจกันทำงาน ตามวิสัยทัศน์ร่วม มีมุมมองการคิดของคนในโรงเรียน มีการสร้างภาพอนาคตของโรงเรียนที่ทุกคนพยายามทุ่มเทเพื่อเป็นภารกิจแรก แรงใจกระทำให้เกิดขึ้น ดังนั้นจึงก่อทำให้เกิดเป็นการเรียนรู้ภายในองค์การ การเรียนรู้ภายนอกโรงเรียน

ในประเด็นของอิทธิพลขององค์การแห่งการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน สามารถอธิบายได้ว่า โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครสวรรค์ มีระดับความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ตามแนวคิดของ Watkins & Marsick (1993, 2003) ในระดับมาก สามารถอธิบายได้ว่า โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครสวรรค์เป็นองค์การที่ใช้ตนในการสร้างความเป็นเลิศให้แก่โรงเรียน ขณะเดียวกันก็ใช้โรงเรียนในการสร้างความเป็นเลิศให้แก่คุณ

ข้อสรุปแบบ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการศึกษาวิจัย สรปได้ว่า องค์ประกอบของ

ตัวแปรองค์การแห่งการเรียนรู้ จำนวน 3 องค์ประกอบคือ ด้านการกระตุ้นให้เกิดการร่วมแรงร่วมใจและการเรียนรู้ ร่วมกันเป็นทีมด้านการสร้างระบบเพื่อเก็บและแลกเปลี่ยน การเรียนรู้และด้านการให้อำนาจบุคคลตามวิสัยทัศน์ องค์ประกอบของตัวแปรภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงเชิง จริยธรรม จำนวน 1 องค์ประกอบ คือภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม และองค์ประกอบของตัวแปรวัฒนธรรมองค์การอีกจำนวน 1 องค์ประกอบคือ ด้านวัฒนธรรมพันธกิจรวมทั้งสิ้น 5 องค์ประกอบ สามารถทำนายประสิทธิผลโรงเรียนได้ถึง ร้อยละ 89.60

ดังนั้นแนวทางในการเพิ่มระดับประสิทธิผล โรงเรียนนั้น หน่วยงานที่รับผิดชอบควรดำเนินการและหา มาตรการเพื่อรักษาและ/หรือยกระดับประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัด นครสวรรค์ โดยเน้นที่องค์ประกอบดังกล่าวข้างต้น หรือ เมี้ยแต่โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถม

ศึกษาในจังหวัดนครสวรรค์ ที่ระดับประสิทธิผลโรงเรียน อยู่ในระดับน้อยหรือต่ำถ้าต้องการปรับปรุงหรือเพิ่มระดับ ประสิทธิผลโรงเรียน ควรดำเนินการ ดังนี้ 1) ส่งเสริมและ สนับสนุนให้เกิดภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมในตัวผู้บริหาร โรงเรียน 2) สร้างวัฒนธรรมองค์การให้มีวัฒนธรรมพันธกิจ ที่เข้มแข็งและ 3) สร้างโรงเรียนให้เป็นโรงเรียนแห่งการ เรียนรู้ โดยการกระตุ้นให้เกิดการร่วมแรงร่วมใจและการ เรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม มีระบบการสร้าง การเก็บและการ แลกเปลี่ยนการเรียนรู้ และให้อำนาจบุคคลตามวิสัยทัศน์ อาจดำเนินการผ่านโครงการต่างๆ เหล่านี้ได เช่น โครงการ สนับสนุนและส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมให้ครูและ บุคลากรทางการศึกษา โครงการโรงเรียนคุณธรรม โครงการ โรงเรียนสีขาว โครงการอบรมและพัฒนาการการบริหาร จัดการโดยใช้การมีส่วนร่วม การสร้างและพัฒนาระบบฐาน ข้อมูลของโรงเรียนหรือโครงการและเปลี่ยนเรียนรู้ผลงาน ทางวิชาการ เป็นต้น

ເອກສາຣວ້າງວົງ

- ທີພວຮຣນ ປຸ່ນຜົນທີ່. (2551). ອົງທິພລຂອງຜູ້ນໍາກາຣເປີ່ນແປລ່ງຂອງຜູ້ບໍລິຫາຣຕ່ອປະລິທິພລຂອງໂຮງເຮືນຄາທອລິກສັກດ້ານກົດ
ຝ່າຍກາຣສຶກໝາວັດສັກສົມນັກ ກຽງເທິພາ ເຊີ 6. ວິທານິພິນຮົກສຶກໝາສາສົກ ມະຫາບັນທຶກ ມາວິທາລີບູຮາ.
- ບົດຝົງໜໍ່ ວຣະນີ່. (2551). ຄວາມລັ້ມພັນຮ່ວ່າງຄວາມເບື່ອງຄໍກາຣແທ່ກາຣເຮືນຮູ້ໃນໂຮງເຮືນກັບປະລິທິພລ ກາຣບໍລິຫາຣ
ການໃນໂຮງເຮືນ ສັກດ້ານກົງຈານເຂົ້າພື້ນທີ່ກາຣສຶກສາກລົນຄຣ ເຊີ 1. ວິທານິພິນຮົກຮູ່ສາສົກມາບັນທຶກ ສາຂາກ
ບໍລິຫາຣກາຣສຶກ ມາວິທາລີບູຮາກົງສາກລົນຄຣ.
- ພຣເທພ ແຊ້ມ. (2554). ກາວະຜູ້ນໍາກາຣເປີ່ນແປລ່ງຂອງຜູ້ບໍລິຫາຣທີ່ສັງພົດຕ່ອປະລິທິພລຂອງສານສຶກສາສັກດ້ານ
ເຂົ້າພື້ນທີ່ກາຣສຶກມ້ອຍຄຶກໝາ ເຊີ 1. ວິທານິພິນຮົກຮູ່ສາສົກມາບັນທຶກ ວິທາລີບູເທົກໂນໂລຢີສຍາມ.
- ພົງໝ່ເທພຈັນທສຸວຮຣນ. (2554) ກາວະຜູ້ນໍາ ວັນຮອມອອກຄໍກາຣກັບປະລິທິພລອອກຄໍກາຣຂອງໂຮງເຮືນໃນສັກດ້ານກຽງເທິພາມຫານຄຣ:
ຕົວແບບສມກາຣໂຄຮສ້າງ. ວິທານິພິນຮົກຮູ່ສາສົກມາບັນທຶກ ສາຂາວິຊາກາຣພັນນາສັກຄມແລກາຈັດກາຣສິ່ງແວດລ້ອມ
ຄອນພັນນາສັກຄມແລກສິ່ງແວດລ້ອມ ສາບັນບັນທຶກພັນບໍລິຫາຣສາສົກ.
- ພົງໝ່ເທພ ຈັນທສຸວຮຣນ ເອກຮັດນ ດວກປ່າຍໝາ ຂ້າຍຸນຮົງຄ ເສວຕາກຣນແລກອນນາງູ ຖົມີກັດດີ. (2555). ກາວະຜູ້ນໍາກາຣ
ເປີ່ນແປລ່ງ ວັນຮອມອອກຄໍກາຣ ອອກຄໍກາຣແທ່ກາຣເຮືນຮູ້ແລກປະລິທິພລຂອງໜ່າຍງານໃນສານີຕໍ່ຕໍ່ຈັດກາຣສິ່ງແວດລ້ອມ
ກາຣີໂຄຣາທີ່ເສັ້ນທາງ. ວິຊາວິຊາກາຣມາວິທາລີບູເຈົ້າພະຍາ, 1, 17-34.
- ລື້ອໜ້າ ຈັນທຣີປີ. (2546). ຮູ່ແບບກາຣເປັນອອກຄໍກາຣແທ່ກາຣເຮືນຮູ້ໃນໂຮງເຮືນອາຊີສຶກສາຄາທອລິກໃນປະເທດໄທຍ.
ວິທານິພິນຮົກຮູ່ສາສົກມາບັນທຶກ ສາຂາວິຊາກາຣບໍລິຫາຣອາຊີສຶກສາ ສາບັນເທົກໂນໂລຢີ
ພຣະຈອມເກົ້າເຈົ້າຄຸນທຫາຣາດກະບັງ.
- ສະກອກ ໄຊຍໍຄໍາຫາຍູ. (2550). ບໍ່ຈັຍທີ່ມີອົງທິພລຕ່ອກາຣເປັນອອກຄໍກາຣແທ່ກາຣເຮືນຮູ້ໃນສານສຶກສາຂັ້ນພື້ນຮູ້ຮານ. ວິທານິພິນຮ
ຮູ່ສາສົກມາບັນທຶກ ສາຂາກາຣບໍລິຫາຣກາຣສຶກສາ ມາວິທາລີບູສີລິປາກ.
- ສັນພັນຮ ພັນຮຸ່ພຖາກ. (2558, ເມສາຍນ). “ປະກາສົດໂລໂນເຕີ ມ.3 ປຶ້ມ ປ.6 ຂະແນນເພີ່ມ” ແລ້ວທີ່ມາ <http://www.thairath.co.th/content/487122> ສືບຄັນເມື່ອ 18 ເມສາຍນ 2558.
- ສົມຄົດ ສ່ອຍໜ້າ. (2547). ກາຣພັນນາຕົວແບບແທ່ງອອກຄໍກາຣເຮືນຮູ້ໃນໂຮງເຮືນມ້ອຍຄຶກໝາ. ວິທານິພິນຮົກສຶກສາສົກມາບັນທຶກ
ບັນທຶກ ສາຂາກາຣບໍລິຫາຣກາຣສຶກສາ ມາວິທາລີບູຂອນແກ່ນ.
- ສົມຈິນຕານາ ອຸ່ນກັຍ. (2553). ກາຣສຶກສາເບຣີຍບເທິບວັນຮອມອອກຄໍກາຣທີ່ມີອົງທິພລຕ່ອປະລິທິພລອອກຄໍກາຣ: ກຣຳນີສຶກສາ
ຮັບຮູ່ສາທາກີໃນປະເທດໄທຍ. ວິທານິພິນຮົກຮູ່ສາສົກມາບັນທຶກ ສາຂາວິຊາປະສານສາສົກ ສາບັນບັນທຶກ
ພັນບໍລິຫາຣສາສົກ.
- ອັຈຈາຣາ ວິຖຸກທີ່ (2553). ຄວາມລັ້ມພັນຮ່ວ່າງກາວະຜູ້ນໍາກາຣເປີ່ນແປລ່ງຂອງຜູ້ບໍລິຫາຣໂຮງເຮືນກັບປະລິທິພລຂອງ
ໂຮງເຮືນສັກດ້ານກົງຈານເຂົ້າພື້ນທີ່ກາຣສຶກສາເລີຍເຊີ 1-3. ວິທານິພິນຮົກຮູ່ສາສົກມາບັນທຶກ ມາວິທາລີບູຮາຈກົງເລຍ.

References

- Bass, B. M. & Avolio, B. J. (1995). *Transformational leadership development: Manual for the multifactor leadership questionnaire*. Palo Alto, CA: Consulting Psychologists Press.
- Brown, M.E. Treviño, L. K & Harrison, D. (2005). Ethical leadership: A social learning perspective for construct development and testing. *Organizational Behavior and Human Decision Processes*, 97, 117-134.
- Cameron, K. (2005). (Eds.), *Organizational effectiveness: Its demise and re-emergence through positive Organizational scholarship* in K.G. Smith and M.A. Hitt Great minds in management: The process

- of the theory development (pp.394-429). New York: Oxford University Press.
- Chaikumhan, Sodsakorn. (2007). *Factors influencing learning organization of the Basic Education School*. Doctor of Philosophy, Silpakorn University. (in Thai).
- Chandasuwan, Pongthep. (2011). *Leadership, organizational culture and organizational effectiveness of the schools managed by Bangkok Metropolitan Administration: Structural equation modeling*. Doctor of Philosophy (Social Development and Environmental Management) National Institute of Development Administration. (in Thai).
- Chandasuwan, Pongthep., Doungpanya, Agarat., Sawataporn, Charnarong., & Phoomphakdee, Anongnat. (2012). Transformational leadership, organizational culture, learning organizational and organizational effectiveness of Metropolitan Police Station: Path analysis. *Academic Journal Chaopraya University*, 1, 17-34. (in Thai).
- Chango, Leorchai. (2003). *Learning organization model for Catholic Vocational School in Thailand*. Dissertation of doctoral Degree. King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang. (in Thai).
- Cummings, T.G. & Worley, C.G. (2005). *Essentials of organization development & change*. America: South-Western College Publishing.
- Denison, D. R. (1990). *Corporate culture organizational effectiveness*. New York: Wiley. Koompai, Somjintana. (2010). *Comparison among organizational cultures affecting organizational effectiveness: A case study of Thailand's Public Enterprises*. Doctor of Philosophy (Public Administration) National Institute of Development Administration. (in Thai).
- Kotter, J. P. & Heskett, J. L. (1992). *Corporate culture and performance*. New York: Free Press.
- Leech, N. L., Barrett, K. C. & Morgan, G. A. (2005). *SPSS for Intermediate Statistics: Use and Interpretation*. (2nd ed.) Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum.
- Marquardt, M. J. (2002). *Building the learning organization: Mastering the 5 elements for corporate learning*. (2nd ed.) Palo Alto, CA: Davies-Black Publishing.
- Marsick, V. J. & Watkins, K. E. (1997). *Lessons from informal and incidental learning*. In J. Burgoyne, & M. Reynolds (Eds.), *Management learning: Integrating perspectives in theory and practice*. (pp. 295-311). Thousand Oaks, CA: Sage.
- Phanphurk, Sumphan. (2015, April). O-net result. Retrieved from <http://www.thairath.co.th/content/487122/> (in Thai).
- Punnin, Tippawon. (2008). *Influence of transformation leadership to the effectiveness of school administrator under the organization climate of Bangkok Diocese Schools Region 6*. Thesis of Master degree, Burapha University. (in Thai).
- Quinn, R. E. & Rohrbaugh, J. (1983). A Spatial model of effectiveness criteria: Towards a competing values approach to organizational analysis. *Management Science*, 29(3), 363-377.
- Robbins, S.P. & Coulter, M. (2012). *Introduction to management and organization*. New York: Pearson Prentice Hall.
- Saesim, Porntep. (2011). *Transformational leadership administrators affecting the effectiveness of school under the Office of Secondary Educational Service Area 1*. Thesis of Master degree, Educational Administration Technology Program, Siam Technology College. (in Thai).

- Sroinam, Somkid. (2004). *A development of the learning organization model in the secondary schools.* Dissertation of doctoral Degree, Khon Kaen University.
- Wanree, Pitipong. (2008). *The relationship between learning organization in school and the effectiveness of school administration under Educational Service Area Office Sakon Nakhon 1.* Thesis of Master degree, Educational Administration Program, Rajabhat Sakon Nakhon University. (in Thai).
- Wareerit, Achara. (2010). *The relationship between transformational leadership of school administrators and school effectiveness under Educational Service Area Office Loei 1-3.* Thesis of Master degree, Education Program, Rajabhat Loei University. (in Thai).
- Watkins, K.E. & Marsick, V. J. (1993). *Sculpting the learning organization.* San Francisco: Jossey-Bass.
- _____ (2003). *Making learning count! Diagnosing the learning culture in organizations: Advances in developing human resource.* Thousand Oaks, CA: Sage.